Книга пророка Ісаї 38

Недуга царя Єзекії 1-8; пісня Єзекії 9-22

1 У ті дні занедужав Єзекія смертельно. І прийшов до нього пророк Ісая, син Амоса, і сказав до нього: "Так говорить Господь: Упорядкуй твій дім, бо вмреш, не будеш жити."

2 Тоді Єзекія обернувся лицем до стіни й почав молитися до Господа

3 і промовляти: "Ой Господи, згадай, будь ласка, що я ходив перед тобою вірно й щирим серцем і чинив те, що тобі довподоби!" Та й заплакав Єзекія уголос.

4 І ось прийшло до Ісаї таке слово Господнє:

5 «Піди й промов до Єзекії: Так говорить Господь, Бог твого батька Давида: - Почув я твою молитву, побачив твої сльози і ось додам тобі віку п'ятнадцять років

6 і визволю тебе й це місто з руки царя асирійського: я боронитиму це місто.

7 Ось тобі й знак від Господа, що справдить Господь слово, яке сказав:

8 Я заверну тінь соняшного годинника, що спустилася додолу на соняшнім годиннику Ахаза, назад на десять ступнів.» І повернулося сонце на десять ступнів, що їх уже було пройшло.

9 Пісня Єзекії, царя юдейського коли був занедужав, а потім видужав зо своєї недуги:

10 «Я сказав: Опівдні днів моїх відійду до Шеолу брам, позбавлений останку моїх літ.

11 Я сказав: Я не побачу більше Господа, Господа на землі живучих, я не узрю вже більш нікого з-поміж тих, що живуть на світі.

12 Мою хатину знесено, далеко забрано від мене, немов намет пастуший. Немов той ткач, життя моє згортаю: він відтинає мене від основи. Від дня до ночі ти мене викінчуєш.

13 Я кричу аж до ранку. Наче лев, він трощить усі мої кості. Відо дня до ночі ти мене покидаєш.

14 Наче ластівка чи журавель, скиглю я; я стогну, немов голуб. Очі мої втомились, глядівши вгору. Господи, пригноблено мене, ручись за мене!

15 Що мені казати? То він мені сказав, і сам же він зробив те. Хвалитиму тебе ввесь вік мій за біль душі моєї.

16 Господи, так живуть люди. У ньому ж і життя мого духу. Ти мене оздоровиш, ти мене оживиш.

17 Ось за мій мир я мав гіркість, гіркоту. Ти зберіг мою душу від погибельної ями, бо ти закинув усі гріхи мої позад себе.

18 Шеол тебе не хвалить, та й смерть тебе не прославляє. Ті, що зійшли в яму, не можуть уже надіятись на твою вірність.

19 Живий, живий, той тебе прославляє, як оце я сьогодні. Батько оповідає дітям про твою

вірність.

20 Господь готовий мене врятувати. Тому ми будемо на струнах грати до всі дні життя нашого в домі Господнім.»

21 І сказав Ісая: "Хай принесуть печиво із смоков і прикладуть до нариву, й він видужає!"

22 І спитав Єзекія: "Який знак, що я знову зійду у храм Господній?"